

Spútaná

2. ČASŤ SÉRIE CROSSFIRE

Hranica medzi láskou
a posadnutosťou
je veľmi krehká...

SYLVIA DAYOVÁ

Autorka medzinárodného bestselleru č. 1

Spútaná

Spútaná

SYLVIA DAYOVÁ

FORTUNA

Original title: Sylvia Day: REFLECTED IN YOU
Copyright © 2012 by Sylvia Day
Cover design by George Long, cover photograph: Shutterstock
Published by The Berkley Publishing Group,
a member of Penguin Group (USA)

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2013
Translation © Elena Mrázová, 2013

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri v edícii Fortuna Litera.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Denisa Stareková
Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výsledkom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľa práv.

ISBN 978-80-8142-086-3

*Venujem Nore Robertsovej,
mojej veľkej inšpirácii a skutočnej dáme.*

POĎAKOVANIE

Som veľmi vďačná Cindy Hwangovej a Leslie Gelbmanovej za ich podporu a povzbudenie a najmä za to, ako si obľúbili príbeh Gideona a Evy. Bez vášne by sa táto kniha nezrodila, bez vášne by sa ani nepredávala. Veľká vďaka, že túto vášeň majú.

Mohla by som napísať celú knihu o všetkom, za čo vďačím svojej agentke Kimberly Whalenovej. Románová séria *Crossfire* je obrovský medzinárodný projekt a Kim má všetko pod kontrolou. Keďže je stále v strehu, môžem sa sústrediť na svoju úlohu – na písanie. A to mi umožňuje ona.

Za Cindy, Leslie, Kim, Claire Pellyovou a Tomom Weldonom stoja dynamické tímy v Penguin a Trident Media Group. Rada by som každého člena menovite spomenula, to sa však nedá. Moja vďaka patrí doslova desiatkam ľudí za ich usilovnú prácu a nadšenie. Románovú sériu *Crossfire* majú Trident a Penguin na starosti v celosvetovom meradle. Som veľmi vďačná všetkým zamestnancom za čas, ktorý venujú mojim knihám.

Moja najhlbšia vďaka patrí redaktorky Hilary Saresovej, ktorá má veľký podiel na tom, že séria *Crossfire* je taká, aká je. Vďaka za poriadok a pokoj.

Ďakujem svojmu agentovi pre vzťahy s verejnosťou Gregovi Sullivanovi, ktorý mi v mnohom uľahčuje život.

Musím poďakovať aj všetkým svojim medzinárodným vydavateľom (v tejto chvíli je vás vyše tridsať) za to, že privítali Gideona a Evu vo svojich krajinách a sprostredkovali ich príbeh svojim čitateľom. Ste úžasní a veľmi si vašu prácu cením.

Nadovšetko ďakujem všetkým čitateľom na celom svete, ktorí prijali príbeh Gideona a Evy. Keď som písala *Obnaženie*, bola som presvedčená, že sa bude páčiť len mne. Teším sa, že sa zapáčila aj vám a že Gideona a Evu spoločne sprevádzame na ich ceste. Po vzrušujúcich, kľukatých cestách sa najlepšie kráča s priateľmi!

1

MILOVALA SOM New York šialenou vášňou, ktorú som vo svojom živote mala vyhradenú už len pre jednu vec. Toto mesto bolo mikrokozmom, kde sa spájali príležitosti nového sveta s tradíciami toho starého. Konzervatívci sa stretávali s bohémami. Zvláštnosti spolunažívali so vzácnosťami. Pulzujúca energia mesta poháňala tepny medzinárodného obchodu a priťahovala ľudí z celého sveta.

Stelesnenie tejto energie, ambícií a svetoznámej moci mi práve poskytlo dva extrémne búrlivé orgazmy.

Cestou k jeho masívnemu vstavanému šatníku som sa pozrela na rozostlanú posteľ Gideona Crossa a pri spomienke na rozkoš som sa zachvela. Vlasy som mala vlhké od sprchy a zahalená som bola len do osušky. Do práce mi zostávala ešte hodina a pol, čo bolo na môj vkus trochu málo. V rannom harmonograme si budem musieť vyčleniť čas na sex, lebo sa budem stále naháňať. Gideon sa zobúdza

skoro, aby mohol dobývať celý svet, a rád to dobývanie začínal mnou.

Tomu sa hovorí šťastie.

Keďže sa blížil júl a v New Yorku bolo čoraz teplejšie, vybrala som si vyžehlené nohavice z prírodného plátna a sivý top, ktorý sa mi hodil k očiam. Keďže som nemala talent na originálne účesy, dlhé plavé vlasy som si len zopla do jednoduchého chvosta a potom som sa nalíčila. Pripravená predstúpiť pred oči sveta som vyšla zo spálne.

Len čo som sa ocitla na chodbe, začula som Gideonov hlas. Po chrbte mi prebehli zimomriavky, lebo som si uvedomila, že sa hnevá. Hovoril tlmene a odmerane. Len tak ľahko sa nedal vyviešť z miery... ak som to nezapríčinila ja. Ja som dokázala spôsobiť, že zvýšil hlas a klial, dokonca si rukami vošiel do krásnej hrivy čiernych vlasov, čo mu siahali až po plecia.

Väčšinou bol však ukázkovým príkladom sebaovládania. Nemusel kričať, veď ľudia sa triasli, už keď sa na nich pozrel alebo vyslovil jedno ostrejšie slovo.

Našla som ho v pracovni. Stál chrbtom k dverám a na uchu mal pripnuté slúchadlo mobilu. Ruky mal zložené na hrudi a díval sa von oknom zo svojho strešného bytu na Piatej avenue. Vyvolával dojem samotára, človeka, ktorý má odstup od sveta, no predsa ho dokáže ovládať.

Oprela som sa o veraje a vpíjala som sa doňho pohľadom. Bola som presvedčená, že teraz mám lepší výhľad ako on. V zornom poli som mala jeho postavu, ako sa týči nad mrakodrapmi, rovnako mocná a pôsobivá. Osprchoval sa skôr, ako sa mi podarilo vyliezť z postele. Telo, od ktorého som bola závislá, už zahaľoval drahý trojradový oblek šitý na mieru – pre mňa to bol jasný erotický signál. Zozadu bolo vidieť dokonalý zadok a mocný chrbát vo veste.

Na stene visela obrovská koláž našich spoločných fotografií a jeden veľmi intímny záber, ktorý vznikol, keď ma Gi-

deon odfotil v spánku. Väčšinu fotografií mali na svedomí paparacovia, ktorí sledovali každý jeho krok. Ako inak? Bol to Gideon Cross z Cross Industries a v dvadsiatich ôsmich rokoch patril medzi dvadsiatich piatich najbohatších ľudí na svete. Bola som presvedčená, že vlastní významnú časť Manhattanu, no najmä že je to najsexi muž planéty. V každej svojej pracovni mal moje fotky, akoby sa na mňa díval rovnako rád ako ja naňho.

Vtom sa obrátil. Zvrtol sa tak, aby ma zachytil svojimi ľadovomodrými očami. Samozrejme, vedel, že som tu a pozorujem ho. Keď sme boli blízko seba, vo vzduchu praskala statická energia, vznášalo sa tam očakávanie ako pred búrkou. Pravdepodobne zámerne počkal, kým sa otočí, aby som si ho mohla obzrieť, lebo vedel, ako rada ho hltám očami.

Temný a nebezpečný. A celý môj.

Bože... Nikdy som si nezvykla na šok z jeho krásnej tváre. Výrazné líčne kosti a tmavé oblúky obočia, husté mihalnice, modré oči a tie pery... boli dokonale vytvarované a pôsobili zmyselne a zároveň kruto. Zbožňovala som, keď sa vyzývavo usmievali, a chvela som sa, keď sa siahli do prísnej čiary. A keď mi tie pery pritisol na telo, horela som pod nimi.

Bože, ty zase blúzniš... Usmiala som sa. Spomenula som si, ako som sa hnevala na kamarátky, keď ospevovali krásu svojich priateľov. Lenže teraz som ustavične žasla nad komplikovaným, neznesiteľným, šialeným a neuveriteľne príťažlivým mužom, do ktorého som bola každý deň čoraz väčšmi zamilovaná.

Dívali sme sa na seba. Z tváre mu nezmizol úškrn ani sa neprestal baviť s tým neborákom na druhom konci linky, ale mrazivé podráždenie v jeho pohľade vystriedala sálajúca horúčava.

Hoci som si už mohla zvyknúť na zmenu, ktorá sa uňho prejavovala, keď sa na mňa pozrel, stále ma zasahovala s ta-

kou silou, že ma takmer strhávala z nôh. Ten pohľad prezrádzal, ako ma chce pretiahnuť – a to aj robil vždy, keď mal na to príležitosť. Zároveň mi poskytoval predstavu o jeho drsnej, neochvejnej vôli. Všetko, čo Gideon v živote robil, nieslo znak sily a moci.

„Dovidenia v sobotu o ôsmej,“ dohovoriť a hodil slúchadlo na stôl. „Poď sem, Eva.“

Zase mi po chrbte prebehli zimomriavky. Moje meno vyslovil s rovnakým autoritatívnym dôrazom, ako keď vravel „Poď, Eva“, keď som bola pod ním... keď ma naplňal... keď som zúfalo túžila vyvrcholiť.

„Teraz na to nemáme čas, kamarát.“ Vycúvala som na chodbu, lebo pri ňom sa ma zmocňovala slabosť. Stačilo, aby som počúvala jeho jemne zachrípnutý, kultivovaný hlas, a takmer som vyvrcholila. A poddala som sa mu vždy, keď sa ma dotkol.

Ponáhľala som sa do kuchyne uvariť kávu.

Niečo zašomral a vybral sa za mnou, dlhými krokmi ma bez problémov dobehol. Odrazu ma k stene pritlačilo vysoké a svalnaté sexi telo.

„Vieš, čo sa stane, keď ujdeš, anjel.“ Gideon ma uhryzol do spodnej pery, potom to miesto pohladkal jazykom. „Chytím ťa.“

V mojom vnútri čosi vzdychlo od radostnej odovzdanosti a telo mi ochablo od slasti, že sa dostalo tak blízko k nemu. Ustavične som po ňom túžila, tak hlboko, až to pripomínalo fyzickú bolesť. Cítala som prenikavú túžbu, no bolo to aj niečo oveľa silnejšie. Niečo také vzácne a hlboké, že Gideonova túžba po mne ma celkom menila. Keby sa niekto iný pokúsil podmaniť si ma váhou svojho tela, odpudzovalo by ma to. S Gideonom mi to však nikdy neprekážalo. Vedel, čo potrebujem, vedel aj to, koľko znesiem.

Usmial sa a mne takmer zastalo srdce.

Pri pohľade na tú krásnu tvár, lemovanú lesklými tmavými vlasmi, sa mi podlamovali kolená. Bohémka dĺžka tých hodvábných kaderí kontrastovala s jeho elegantným zovňajškom.

Obtrel sa o mňa nosom. „Nemôžeš sa na mňa takto usmiať a potom odísť. Povedz mi, na čo si myslela, keď som telefonoval.“

Uškrnula som sa. „Na to, aký si krásny. Je nechutné, ako často na to myslím. Už by som s tým mala prestať.“

Zozadu ma chytil za stehno, pevnejšie ma k sebe pritisol a dráždil ma skúsenými pohybmi bokov. V posteli bol nesmierne talentovaný a vedel o tom. „To od teba nebudem žiadať.“

„Naozaj?“ V žilách sa mi rozprúdila hriechna horúčava, túžila som po jeho tele. „Hádam nechceš povedať, že dychtiš po tom, aby na tebe pohľadom zamilovane visela žena?“

„Chcem, aby si na mňa myslela tak veľmi,“ zapriadol, priložil mi ruku na líce a palcom mi hladkal spodnú peru, „až by si nemala čas myslieť na iného.“

Pomaly a rozochvene som sa nadýchla. Jeho sálajúci pohľad, provokatívny tón hlasu, teplo jeho tela a úžasná vôňa jeho pokožky ma celkom zviedli. Bol mojou drogou a ja som sa tejto závislosti nechcela zbaviť.

„Gideon,“ hlesla som očarene.

Ticho vzdychol, prisal sa na mňa dokonale vykrojenými ústami a vášnivým bozkom odo mňa odohnal myšlienky na to, koľko je hodín. Bozkom, ktorým takmer zakryl pohľad na neistotu, čo práve odhalil.

Prstami som mu zašla do vlasov, pridržala som si ho a opätovala som mu bozk. Dotkli sa nám jazyky. Boli sme spolu veľmi krátko. Ani nie mesiac. Ešte horšie bolo, že ani jeden z nás nevedel, ako udržať vzťah, ktorý sme sa pokúšali vybudovať – vzťah, v ktorom sme odmietali predstierať, že za sebou nemáme traumy.

Majetnícky ma stisol v objatí. „Chcel som stráviť víkend s tebou vo Florida Keys – bez šiat.“

„To znie zaujímavo.“ Viac než zaujímavo. Hoci ma pohľad na Gideona v trojradovom obleku rozpaľoval, ešte radšej som ho videla nahého. Aby som nenarušila čaro tejto chvíle, zamlčala som, že tento víkend nebudem môcť...

„Teraz sa však budem musieť cez víkend venovať práci,“ zašomral a priblížil sa ku mne perami.

„Práci, ktorú si odložil, aby si mohol byť so mnou?“ Odchádzal z roboty skôr, aby mohol tráviť čas so mnou, a vedela som, že sa mu to raz určite vypomstí. Moja mama bola tretí raz vydatá a všetci jej manželia boli úspešní, bohatí podnikatelia. Vedela som, že cenou za ambície sú dlhé večery strávené v práci.

„Platím iným ľuďom slušné peniaze, aby som mohol byť s tebou.“

Pekne to zahovoril, ale v jeho pohľade som si všimla podráždenie. „Ďakujem. Poďme si vypiť kávu, kým ešte máme čas.“

Gideon mi prešiel jazykom po spodnej pere, potom ma pustil. „Chcel by som letieť zajtra večer o ôsmej. Stačí sa zbaliť naľahko. V Arizone je sucho a horúčava.“

„Čože?“ Prekvapene som zažmurkala. Zamieril naspäť do pracovne. „Máš prácu v Arizone?“

„Žiaľ, áno.“

Fíha... Nechcela som riskovať, že nestihnem kávu, a tak som sa nepustila do ďalších otázok a zamierila som do kuchyne. Prechádzala som Gideonovým priestranným bytom s úžasnou predvojnovou architektúrou a so štíhlymi oblúkovými oknami. Podpätky mi klopkali na vyleštenej drevenej dlážke a vzápätí ich tlmili hrubé koberce. Tento luxusný priestor s tmavým drevom a neutrálnymi látkami oživovali akcenty z klenotov. Hoci v jeho byte bolo cítiť bohatstvo, zá-

roven pôsobil útulne, ako miesto, kde sa dalo uvoľniť a dať sa rozmaznávať.

Keď som došla do kuchyne, rýchlo som do stroja vložila termošálku. Gideon za mnou prišiel so sakom prehodeným cez lakeť a s mobilom v ruke. Vložila som do stroja aj jeho termošálku a šla som vybrať z chladničky smotanu.

„Možno je to napokon dobre.“ Obrátila som sa k nemu a pripomenula som mu problémy môjho spolubývajúceho. „Tento víkend sa musím porozprávať s Carym.“

Gideon si do vnútorného vrečka na saku vložil mobil, potom si sako zavesil na barovú stoličku. „Ideš so mnou, Eva.“

Prudko som vydýchla a pridala som si do kávy smotanu. „Čo tam budem robiť? Vylíhovať nahá a čakať, kedy dokončíš robotu a pretiahneš ma?“

Upieral na mňa zrak, vzal si termošálku a priveľmi pokojne si odpil horúcej kávy. „Budeme sa hádať?“

„Chceš byť nepríjemný? Už sme sa o tom rozprávali. Vieš, že nemôžem odísť od Caryho po tom, čo sa včera večer stalo.“ Pohľad na prepletené telá, ktoré som našla vo svojej obývačke, dal nový význam slovu *grupák*.

Vrátila som smotanu do chladničky a vycítila som, že ma k nemu neúprosne ťahá sila jeho vôle. Takto to bolo od začiatku. Keď Gideon chcel, dal mi svoje požiadavky pocítiť. Bolo nesmierne ťažké ignorovať tú časť mojej osobnosti, ktorá mu túžila dať všetko, čo žiadal. „Ty sa budeš venovať práci, ja zasa svojmu najlepšiemu priateľovi, potom sa vrátíme sem a budeme sa venovať jeden druhému.“

„Vrátim sa až v nedeľu večer, Eva.“

Ach... V bruchu som pocítila bodnutie, keď som počula, že budeme odlúčení až tak dlho. Väčšina dvojíc netráva každú voľnú chvíľu spolu, ale my sme boli iní ako väčšina ľudí. Obaja sme mali problémy a pocity neistoty a naša vzájomná závislosť si vyžadovala pravidelný kontakt, aby sme

mohli poriadne fungovať. Nevedela som bez neho vydržať. Málokedy uplynulo viac ako zopár hodín, aby som naňho nepomyslela.

„Ani ty neznesieš tú predstavu,“ povedal ticho a uprel na mňa pohľad, ktorý všetko videl. „V nedeľu budeme po dvoch dňoch samoty obaja na dne.“

Pofúkala som si kávu, potom som sa rýchlo napila. Predstava, že budem celý víkend bez neho, ma znervózňovala. Ešte viac ma však vyvádzało z miery, že celý víkend strávi ďaleko odo mňa. Mal veľa iných možností, mohol si vyberať zo žien, ktoré neboli také šialené a komplikované.

Napriek týmto myšlienkam sa mi podarilo povedať: „Obaja vieme, že to nie je zdravé, Gideon.“

„Kto to vraví? Nikto nevie, aké je byť ako my.“

Dobre, to som musela uznať.

„Musíme ísť do práce,“ vyhlásil. Vedel, že tento problém nás bude zožierať celý deň. Neskôr ho vyriešime, zatiaľ sme si s ním nevedeli poradiť.

Oprel sa bokom o stolík a prekrížil si ruky. „Musíš ísť so mnou.“

„Gideon.“ Topánkou som začala klopať po travertínovej dlaždici. „Nemôžem sa kvôli tebe vzdať svojho života. Ak sa zo mňa stane tvoj prívesok, rýchlo sa ti zunujem. Budem ti liezť na nervy. Musíme si dať do poriadku životy, aj keď sa nám do toho nechce.“

Zadíval sa mi do očí. „S tebou je priveľa problémov, aby si bola len prívesok.“

„Kto chce byť so mnou, musí mať odvalu.“

Gideon sa vystrel, striasol zamyslenie a okamžite na mňa uprel neľútostne intenzívny pohľad. Bol taký premenlivý – presne ako ja. „V poslednom čase sa o tebe veľa písalo, Eva. Nie je tajomstvom, že si v New Yorku. Nemôžem ťa tu nechať, kým budem preč. Ak chceš, zober aj Caryho. Môžeš sa

s ním porozprávať, keď budeš čakať, kým dokončím robotu a pretiahnem ňu.“

„Haha.“ Hoci som ocenila jeho pokus nadľahčiť problém humorom, uvedomila som si, čo mu v skutočnosti prekáža na tom, že by som bola bez neho – Nathan. Môj bývalý nevlastný brat bol živou nočnou morou z mojej minulosti a Gideon sa zrejme obával, že by sa mohol zjaviť aj v mojej prítomnosti. Mrazila ma predstava, že sa úplne nemýli. Štít anonymity, ktorý ma roky chránil, rozbil náš verejne prepieraný vzťah.

Bože. Nemali sme už čas venovať sa aj tomuto problému, no vedela som, že Gideon nepopustí. Strážil si svoj majetok, neľútostne odrážal konkurenciu a nikdy by nedopustil, aby sa mi niečo stalo. Bola som jeho bezpečný prístav, preto som preňho mala nesmiernu cenu.

Gideon sa pozrel na hodinky. „Musíme ísť, anjel.“

Vzal si sako, potom mi naznačil, aby som prvá prešla cez jeho obývačku, kde som si zobrala kabelku a tašku s teniskami a ďalšími potrebnými vecami. O chvíľu sme sa jeho súkromným výťahom odviezli na prízemie a vkĺzli sme na zadné sedadlo čierneho esúvéčka bentley.

„Zdravím, Angus,“ pozdravila som šoféra, ktorý sa dotkol striešky na svojej staromódnej šoférskej čiapke.

„Dobré ráno, slečna Trammelová,“ odvetil s úsmevom. Bol to starší pán s bielymi prameňmi v ryšavých vlasoch. Mala som ho rada z viacerých dôvodov, v neposlednom rade preto, lebo Gideona vozil už od školských rokov a záležalo mu na ňom.

Rýchlo som sa pozrela na rolexky, ktoré mi darovala mama a nevlastný otec, a zistila som, že do práce prídem včas... ak nezaviazneme v premávke. Ešte som ani nedokončila myšlienku a Angus už šikovne vkĺzol do mora taxíkov a ostatných áut na ulici. Po napätom tichu v Gideonovom byte ma hluk Manhattanu prebudil tak účinne ako dávka

kofeínu. Prebralo ma húkanie klaksónov a buchot pneumatík na poklopoch kanálov. Po oboch stranách plnej ulice rýchlo prúdili davy chodcov a budovy sa neohrozene týčili až k oblohe a poskytovali nám tieň, aj keď vyšlo slnko.

Bože, New York som naozaj milovala. Každý deň som si našla čas absorbovať ho, nasávať jeho atmosféru.

Uvelebila som sa na koženom sedadle, chytila som Gideona za ruku a stisla som mu ju. „Cítil by si sa lepšie, keby sme s Carym na víkend odišli z mesta? Napríklad keby sme si spravili rýchly výlet do Vegas?“

Gideon prižmúril oči. „Vari ohrozujem Caryho? Prečo nechceš uvažovať nad Arizonou?“

„Čože? Nie. Tak som to nemyslela.“ Posunula som sa na sedadle a pozrela som sa naňho. „Niekedy to trvá celú noc, kým ho presvedčím, aby sa mi zveril.“

„Tak si to nemyslela?“ zopakoval moju odpoveď a ďalšie slová ignoroval.

„Mohol by mať pocit, že sa so mnou nemôže porozprávať, keď to potrebuje, lebo som stále s tebou,“ vysvetlila som mu a oboma rukami som si pridržala termošálku, keď sme prešli cez výmoľ na ceste. „Počúvaj, budeš sa musieť zbaviť žiarlivosti voči Carymu. Keď hovorím, že mi je ako brat, myslím to vážne. Nemusíš ho mať v láske, ale musíš pochopiť, že je stálou súčasťou môjho života.“

„Hovoríš mu to isté o mne?“

„Nemusím. On to o tebe vie. Ja sa teraz pokúšam dospieť ku kompromisu...“

„Nikdy nerobím kompromisy.“

Zdvihla som obočie. „Verím, že v práci nie. Toto je však vzťah, Gideon. Človek musí niečo dať a...“

Prerušilo ma Gideonovo zavrčanie. „Pôjdete mojím lietadlom do môjho hotela, a keď sa niekam vyberiete, vezmete si ochranu.“

Jeho náhla kapitulácia mi na chvíľu vyrazila dych. Zdvihol obočie a výraz jeho tváre hovoril jasne: *Ber alebo nechaj tak.*

„Nezdá sa ti, že to je trochu prehnané?“ nedala som mu pokoj. „Bude so mnou Cary.“

„Nehnevaj sa, ale po včerajšej noci mu nezverím tvoju bezpečnosť.“ Odpil si kávy a držaním svojho tela dal jasne najavo, že rozhovor sa preňho skončil. Poskytol mi akceptovateľné možnosti.

Možno by som sa proti takejto bohorovnosti ohradila, keby som nechápala, že sa chce o mňa starať. V mojej minulosti sa vyskytovali nepríjemné veci a chodenie s Gideonom vyvolalo pozornosť médií, ktorá ku mne mohla prilákať Nathana Barkera.

Navyše, pre Gideona bolo prirodzené, že mal pod palcom všetko okolo seba. Nedalo sa tomu vyhnúť a musela som sa s tým zmieriť.

„Dobre,“ prisvedčila som. „Ktorý hotel je tvoj?“

„Mám ich viac. Môžeš si vybrať.“ Obrátil hlavu a zahľadel sa von oknom. „Scott ti e-mailom pošle zoznam. Keď sa rozhodneš, daj mu vedieť a on všetko zariadi. Odletíme spolu a vrátíme sa spolu.“

Oprela som sa plecom o sedadlo, odpila som si kávy a všimla som si, že ruku na stehne má zovretú do päste. V dymovom okne som zachytila odraz jeho nehybnej tváre a cítila som, že má zlú náladu.

„Ďakujem ti,“ zašepkala som.

„Neďakuj. Nemám z toho dobrý pocit, Eva.“ Napli sa mu líčne svaly. „Tvoj spolubývajúci niečo pokašle a ja musím stráviť víkend bez teba.“

Nepáčilo sa mi, že je nešťastný. Vzala som od neho kávu a obe termošálky som vložila do držiakov. Potom som sa mu posadila na kolená a položila som mu ruky na plecia. „Cením si, že si v tomto povolil, Gideon. Veľa to pre mňa znamená.“

Pozrel sa na mňa prenikavými modrými očami. „Vedel som, že ma privedieš do šialenstva, už keď som ťa prvý raz uvidel.“

Pri spomienke na to, ako sme sa zoznámili, som sa usmiala. „Rozpláštenú na zadku na recepcii Crossfiru?“

„Ešte predtým. Vonku.“

Zamračene som sa spýtala: „Kde vonku?“

„Na chodníku.“ Gideon ma chytil za boky, stisol ich magnetickým a autoritatívnym spôsobom, ktorý vo mne vyvolával túžbu. „Odchádzal som na stretnutie. Stačila minúta a bol by som ťa minul. Nastúpil som do auta, práve keď si vyšla spoza rohu.“

Pamätala som si, že pred sídlom jeho firmy stálo jeho čierne auto. Keď som prichádzala, bola som taká očarená budovou Crossfire, že som ho nezaregistrovala, no keď som odchádzala, všimla som si ho.

„Zasiahla si ma, len čo som ťa uvidel,“ zašomral. „Nemohol som odvrátiť zrak. Okamžite som ťa chcel. Neodolateľne. Takmer animálne.“

Ako som mala vedieť, že v našom stretnutí bolo viac, než som si uvedomovala? Myslela som si, že sme na seba narazili náhodou. On však bol na odchode... takže sa vrátil. Kvôli mne.

„Zastala si hneď vedľa auta,“ pokračoval, „a zaklonila si hlavu. Dívala si sa na budovu a predstavil som si ťa na kolenách, ako sa rovnako dívaš na mňa.“

Pri jeho tichom zavrčaní som sa mu pomrvila na kolenách. „Ako?“ zašepkala som, posadnutá ohňom v jeho očiach.

„Vzrušene. S trochou bázne... a s trochou strachu.“ Chytil ma za zadok a pritisol ma k sebe. „Musel som ísť za tebou dnu a ty si bola presne tam, kde som ťa chcel mať, takmer si predom mnou kľáčala. V tej chvíli som si predstavil, čo všetko s tebou spravím, keď ťa vyzlečiem.“

Prehltla som, spomenula som si, že aj ja som naňho reagovala podobne. „Keď som sa na teba po prvý raz pozrela, myslela som na sex. Na vášnivý, nespútaný sex.“

„Videl som to.“ Dľaňami mi prešiel po bokoch. „A vedel som, že aj ty si videla mňa. Že si videla, kto som... čo mám v sebe. Že si videla do môjho vnútra.“

Práve to ma vtedy posadilo na zadok – doslova. Pozrela som sa mu do očí a uvedomila som si, ako sa ovláda, akú má temnú dušu. Videla som silu, hlad, moc a ovládanie. Niekde vnútri som vedela, že sa ma zmocní. Odľahlo mi, že tie isté pocity mal aj on.

Gideon mi položil ruky na lopatky a pritisol si ma bližšie, až sa nám dotkli čelá. „Ešte nikto to nevidel, Eva. Ty si jediná.“

Bolestne sa mi stiahlo hrdlo. Gideon bol v mnohých ohľadoch drsný, no ku mne dokázal byť veľmi milý. Takmer detsky milý. Zbožňovala som to, lebo to bolo čisté a uvoľnené. Ak si nikto iný nedal tú námahu, aby nehľadel len na jeho krásnu tvár a úctyhodné bankové konto, ale pokúsil sa nazrieť doňho aj hlbšie, nezaslúžil si ho poznať. „To som netušila. Bol si taký... odmeraný. Mala som pocit, že som na teba vôbec nezapôsobila.“

„Odmeraný?“ odfrkol. „Celý som horel. Odvtedy som úplne bez seba.“

„Fíha! Vďaka.“

„Dosiahla si, že ťa potrebujem,“ zachrčal. „Teraz neznesiem pomyslenie, že budem dva dni bez teba.“

Chytila som ho za líca a nežne, chlácholivo som ho pobozkala. „Aj ja ťa milujem,“ zašepkala som mu na perách. „Ani ja bez teba nevydržím.“

Pobozkal ma vášnivo a chtivo, no držal ma nežne a zbožne. Akoby som bola vzácna. Keď sa odtiahol, obaja sme sťažka dychčali.

„Veď ani nie som tvoj typ,“ podpichla som ho, aby som odľahčila náladu, kým sa poberieme do práce. Všeobecne sa vedelo, že Gideonovi sa páčia brunetky.

Cítla som, ako Bentley zastalo. Angus vystúpil z auta, aby nám poskytol súkromie, motor a klimatizáciu nechal spustené. Pozrela som sa von oknom a uvidela som budovu Crossfire.

„Čo sa týka typov, ktoré sa mi páčia...“ Gideon si oprel hlavu o sedadlo a zhlboka sa nadýchol. „Corinne si dosť prekvapila. Nebola si taká, ako očakávala.“

Pri zmienke o Gideonovej bývalej snúbenici som stisla zuby. Aj keď som vedela, že podstatou ich vzťahu bolo preňho priateľstvo a osamelosť, nie láska, zaťali sa do mňa pazúry závidisti. Žiarlivosť patrila medzi moje veľké nedostatky. „Lebo som blondína?“

„Lebo... nevyzeráš ako ona.“

Výrazilo mi to dych. Neuvedomila som si, že Corinne preňho stanovila štandard. Dokonca aj Magdalene Perezová – jedna z Gideonových priateľiek, ktorá dúfala, že raz bude preňho niečím viac – povedala, že si prefarbila vlasy natmavo, aby napodobnila Corinne. Aj tak som však nepochopila význam tejto poznámky. Preboha... ak je to pravda, Corinne mala nad Gideonom veľkú moc, oveľa väčšiu, než som dokázala zniesť. Zrýchlil sa mi tep a zovrelo mi žalúdok. Viem, môj negatívny vzťah k nej bol iracionálny. Trpela som, že z neho mala čo i len kúsok. Nenávidela som každú ženu, ktorá poznala jeho dotyk... jeho túžbu... jeho úžasné telo.

Chcela som mu sklznúť z kolien.

„Eva.“ Pevnejšie ma chytil za stehná, aby ma zastavil. „Neviem, či má pravdu.“

Pozrela som sa na miesto, kde ma držal, a pohľad na prsteň na jeho pravej ruke – na môj znak vlastníctva – ma upokojil,

rovnako ako zmätený výraz na jeho tvári, keď som sa mu zahľadela do očí. „Nie?“

„Ak je to tak, ako to je, nebolo to vedomé. Nehľadal som ju v iných ženách. Nevedel som, že niečo hľadám, kým som ťa neuvidel.“

Rukami som mu prešla po saku a zaplavila ma úľava. Možno ju vedome nehľadal, no ak aj áno, viac som sa od Corinne nemohla líšiť vzhľadom ani temperamentom. Bola som preňho jedinečná: žena v každom zmysle iná ako jeho ostatné. Želala som si, aby to stačilo, aby som zabudla na žiarlivosť.

„Možno to nebola otázka vkusu, ale vzorca.“ Končekom prsta som mu prešla po vráske. „Mal by si sa na to spýtať doktora Petersena, keď s ním dnes večer budeš. Škoda, že po toľkých rokoch terapie nemám viac odpovedí. Medzi nami je veľa nevysvetliteľného, však? Stále nechápem, čo na mne vidíš.“

„Ide o to, čo ty vidíš vo mne, anjel,“ povedal ticho a výraz na tvári mu zmäkol. „Hoci vidíš, čo mám v sebe, aj tak ma chceš tak veľmi ako ja teba. Každý večer zaspávam so strachom, že sa zobudím a ty budeš preč. Alebo že som ťa odstrašil... že som si ťa vysníval...“

„Nie, Gideon.“ Bože. Každý deň mi lámal srdce. Lámal mi ho na márne kúsky.

„Viem, že ti nehovorím, čo k tebe cítim, tak ako to hovoríš ty mne, ale inak to nejde. Veď to vieš.“

„Áno, viem, že ma miluješ, Gideon.“ Šialene. Nespútane. Posadnuto. To isté som ja cítila k nemu.

„Som do teba blázon, Eva.“ Gideon zaklonil hlavu a priťahol ma k sebe na ten najsladší bozk. Jeho pevné pery sa pod mojimi jemne pohybovali. „Kvôli tebe by som zabíjal,“ zašepkal, „kvôli tebe by som sa všetkého vzdal... no teba sa nevzdám. Dva dni sú maximum. Viac odo mňa nežiadať, nemôžem ti to poskytnúť.“